

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

303. An resignari poßit beneficium, super quo Resignans habet solum jus ad rem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

beneficia in tali dicecesi vacantia cum clausula: *Excepta vacatione per resignationem in manibus Papa*, & in hoc casu dubium non esse, quin possint resignari beneficia in favorem. Paris. l. 2. q. 19. n. 1. Secundò: dum concessum istiusmodi indultum conferendi beneficia, etiam in Curia, per promotionem, amissionem vel quamcunque aliam dimissionem, & sic per cessum vel decessum vacantia: & in hoc quoque casu possunt resignari illa beneficia in favorem, cum verba illa: *per cessum*, non capiant nisi resignationem simplicem, ut dictum jam aliquoties, nisi fortè adjunctum esset, *per cessum in favorem*. Et quoties resignatio fit in favorem certæ personæ, beneficium non dicitur vacare, nisi admittatur in favorem illius, & ei acquiratur. Paris. loc. cit. n. 3. juncto n. 4. & 5. Tertio si in indulto non adfuit verba illa: *per cessum vel decessum*, clarum esse, non tantum posse resignari in favorem, & sic resignata Cardinalem non posse conferre; sed etiam non posse illum ea conferre resignata simpliciter in Curia.

Questio 302. An hospitalia, & Præceptoris, & beneficia ordinis etiam S. Joannis Hierosolymitani possint resignari?

1. **R**espondeo ad primum, primò: hospitalia, quæ dantur in titulum, resignari possunt, in favorem etiam. Paris. l. 2. q. 14. n. 2. dicens esse communem: possunt item permutari. Paris. ibid. n. 3. citans Gamb. in cit. c. licet. de permut. rer. in 6. n. 67. Feder. de Senis. de permut. benef. q. 14. n. 22. & c. ratio utriusque est, quia hospitalia, dum dantur in titulum, sunt beneficia, & de iis, sicut de beneficiis, judicatur. Paris. n. 4. cum communi.

2. Respondeo ad primum, secundò: hospitalia, quæ dantur clericis tantum in administrationem, juxta formam elem. quia contingit, §. ut autem. de religio. domib. posse quoque resignari in favorem etiam; eò quòd, licet in hoc casu non sint beneficia, non sunt tamen titulus totaliter profanus, sed Ecclesiasticus, & sine simonia vendi non possunt. Tradit Paris. loc. cit. n. 6. & 7. citans præ hoc Feder. de Senis. ubi ante n. 2. Bellam. de permut. benef. p. 3. q. 3. Gamb. ubi ante.

3. Respondeo ad secundum: Eadem, quæ dicta de hospitalibus, dicenda quoque de Præceptoris, sive in titulum datis, sive in administrationem, sive ordinis sicut S. Antonii vel alterius, puta S. Joannis Hierosolymitani, vel S. Mariae, Teutonicorum & similibus; eò quòd comprehendantur sub beneficiis, ibidem ait Paris. n. 9. & 10. & posse illa renunciari, etsi sint ad nutum amovibilia, ait n. 11. colligi ex decis. Put. 129. & 177. l. 3. & sic solere Papam sæpius talium beneficiorum Ordinis S. Joannis Hierosolymit. quæ ad nutum magni Magistri & aliorum Superiorum amovibilia, resignationes admittere, tradit quoque Tond. qq. benef. p. 2. c. 1. §. 6. n. 11.

Questio 303. An resignari possit beneficium super quo resignans habet solum jus ad rem?

1. **R**espondeo: beneficium necdum collatum neque simpliciter, neque in favorem resignari potest, aut permutari, cum nemo renunciare potest, quod non habuit. Paris. l. 2. q. 22. n. 1. Tond. qq. benef. p. 2. c. 3. §. 2. n. 9. ubi: omnes, qui duntaxat jus ad rem, non jus in re habent, prohibentur resignare vel permutare. Unde jam absens, cui collatum beneficium, non potest renunciare illud ante

acceptationem; quia nondum in eo jus habet. Paris. ibid. n. 12. ex Rebuff. conf. 48. n. 8. & conf. 49. n. 2. Secus tamen est, si quis jus aliquod in beneficio pratendit, hoc enim jus pratensum renunciare potest. Paris. l. 2. q. 21. n. 1.

2. Respondeo secundò: potest quis renunciare simpliciter beneficium, super quo habet jus ad rem tantum (v. g. per electionem, præsentationem, expectativam, vel quale habent, quibus reservatum est accessus & regressus; de quorum singulis vide Paris. l. 2. q. 23.) seu potius illud ipsum jus ad rem, qui enim habet jus ad rem, habet jus considerabile, quare mirum non est, quòd possit simpliciter illud renunciare juxta vulgarem & communem regulam; unicuique concessum renunciare juri sibi competenti. Paris. loc. cit. n. 1. 2. & 3. Non potest tamen renunciare jus illud in favorem certæ personæ, cum jus illud ad rem non possit in alium transferri, ut Sarn. in reg. de jure questio non tollendo. & Rot. decis. 17. de prabendis. in nov. Paris. ibidem n. 4. Corrad. pr. benef. l. 5. c. 1. n. 42. Et in specie non potest permutari expectativam ad aliquod beneficium cum expectativa, quam habet alius ad aliud beneficium, tradit ibidem Paris. n. 15. contra Gamb. in cit. c. licet. de rer. permutat. in 6. n. 42. cujus opinionem dicit communiter reprobari. Vide de hoc plura infra de permutatione talis juris ad rem. Illud hic observandum ex eodem n. 17. non esse necesse, ut renunciatio ejusmodi juris ad beneficium fiat in manibus Superioris.

Questio 304. An resignari possint beneficia resignata, collata quidem, sed necdum consecrata vel plumbatis literis, aut publicatis, aut excepta possessione?

1. **R**espondeo ad primum: potest quis resignare etiam in favorem, bullis seu literis nondum consecratis. Paris. l. 3. q. 19. n. 4. & l. 2. q. 24. n. 1. dicens communem, ac citans pro ea præter alios Boerium decis. 24. n. 9. Rebuff. in concord. de mand. apostol. v. literas. Mascard. de prab. conclus. 843. n. 18. Mandos. in pr. sign. gratia. cit. resignationes. col. 3. ubi sic dicit, admitti hujusmodi resignationes his verbis: *scilicet, possessione habitâ vel non habitâ, ac forsân literis non expeditis resignare proponat, sicut resignat, accedit, &c.* & signaturam non consuevisse delere verba illa: *forsân literis non expeditis*. Verum Paris. ait à n. 2. hodie dum solere narrari hoc, quòd literæ non sint expeditæ; & hujusmodi resignationem in favorem literis non expeditis, non admitti de facili, sed cum magna intercessione; eò quòd, quamvis post signatam supplicationem consequatur quis titulum beneficii, qui titulus in beneficiis attenditur; & per consequens de jure communit non requiratur expeditio literarum, cum tamen hodie de stylo omnibus noto, & vi regularum Cancellariæ requiratur dicta expeditio, titulus non dicatur perfectus in suo esse. Porro procedit responsio, ut postquam signata est supplicatio per Papam, & registrata, ita ut tunc possit fieri dicta resignatio, quæ de stylo Cancellariæ dicitur cessio. Paris. loc. cit. n. 6. Si autem solum signata est supplicatio, cum possit illa lacerari, & alia signari in favorem alterius, cui vult resignans renunciare. Paris. n. 7. inde inferri videretur à contrario, talem post signatam solum in favorem sui supplicam non posse resignare in favorem. Verum tamen posse hanc resignationem fieri à resignatario illo ante consentum præstitum (intellige magnum seu formalem in Datario)